

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Sex Exordiorum fontes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Antea quidem (viti Athenienses) & propter vitæ flagitia, & ob crimen traditionis, haud mediocri supplicio dignus erat hic Demades, nunc autem vel maxime, postquam recenti facinore damnum huic ciuitati, & dedecus sempiternum inusit.

Hoc rursum exordium in tres formas dividit Hermogenes, sed leui fundamento.

Sex exordiorum fontes.

ITaq; omisis tot Rhetorum commentis, & nominibus, puto exordia recte ad sex capitula posse reduci.

Exordium ab adiunctis. Primum locum obtinet ea, quæ sumuntur ab adiunctis, quorum seges vberima est, & multiplex, quot genera personarum, conditum, locorum, temporum, caussarum, modorum, in quibus infinita est varietas, tot nascentur exordia.

Exordium ab expositoribus rei finis. Secundum ea, quæ sunt à simplici, & ab expositoribus rei finis. priorator, idque sine fuso, & calamistris. Ut caussa, hæc agitur contra sacrificium, &c. Eliis beata ciuitas à me commendatur.

Exordium ex viceribus rei quid. Tertium ea, quæ à visceribus rei, hoc est, internis principijs sumuntur, ut cum, quis vituperandum Philippum sibi proponens, orditur ab hoc communi theoremate. Necessarium estle virtutis laudem, & viti vituperium, quod ex vitroque ciuitati non mediocris creetur vtilitas.

Tale exordium Aphthonij Sophistæ. Οὐτε τὴν ἀρχὴν ἐπαίνω χωρὶς, οὐτε τὴν κοιλίαν ἵψω τὸ γένος προσκεκαταριπτεῖν. οὐτε καὶ διὰ ἀμφοτίπων ἐργάτων πεπειρακότες. ἐπαίνουσιν μὲν ἄγαδῶν κατιζούσιν τὸ πεπρών.

Exordia ab exemplis. Quartum, quæ sumuntur ab exemplis, parabolis, iconibus, fabulis, proverbijs, apophategmatijs, &c. que plus habent pompa, & circuptionis nos inferius exempla affectemus.

Exordium ab invocatione. Quintum, quæ ab invocatione; quale est exordium orationis de corona apud Demostenem, & Ciceronis, pro Mutena.

Exordium ex abrumpo. Sextum denique, quæ ducuntur ex abrumpo; quæ ut magis calida sunt & incensa, peculiare habent modum, ita peculiarementur locum. Ad hæc capita omnia, vel saltim præcipua, reduci posse existimo. Sed de istis posthac fusius in exemplis.

De modo exordij.

An debeat esse argumentosum, & fidulum.

C. A. P. V. T. VIII.

OMNEM ab exordio probationem remoueri nonnulli Rhetores volunt. Alioqui quomodo (inquit) à confirmatione discernetur exordium, si præter rationem suam argumentari, & probare nitatur. Exordium Deinde cum ad probationem mentes auditores debet comparare debeat, ipsum omni argumentatione carere oportet. Sed tamen constat multa, eaq; industriorum oratorum exordia, iacta nimis, ne quadam habere probationum fundamenta, & profer sparsa veluti rationum vestigia, quæ deinde sine argumentis latius manant incrementis. Quamobrem in hac questione, & exordia, & argumentatione, ut per magna sunt, atque illustri varietate, longè disiungenda esse videntur. Si exordia sunt ducta à circumstantijs rerum, ijsque ad causam non adeò pertinentibus, sed tantum ornatus, & excursionis gratia, ea aut plurimum proceria nihil continent argumentosum. Si vero textus generis sint exordia, quæ à rerum visceribus, & internis veluti principijs ducuntur, recipiunt argumenta non quidem omnia, sed ea maximè, quæ sunt à genere, ita enim grauius, & liquidius inserviunt. Sic dicturus contra adulteram exorditur à feciditate adulterij, & laude castitatis, quo sit ut simul præparat animos, simul etiam caussam fulciat, & ad orationem commodius delabatur. Hoc opinor voluit Quintilianus cum præcepit ne exordium sit argumentosum nimis, ut confirmatio. Nec prouersus sine argumentib; 4. 6. 1. v; est narratio.

Quod ad characterem attinet, simplici culatu exordia esse debere contendunt: & id quidem recte, si præfertim generis iudicialis, aut scribendi etiam deliberati ratio habeatur, in quibus sunt exornimis compta, pro suspectis solent esse exordia. Quis enim ineptum non putet, si cum totum orationis genus sobrium, & grave esse debet, initium fuso, & pigmentis sit delibus. Neq; tamen esse oportet nimis grandis, & austera.